

Jeremia 33

Septuaginta (LXX)

1 ἐν ἀρχῇ βασιλέως ιωακιμ υἱοῦ ιωσια ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου

2 οὗτος εἶπεν κύριος στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματεῖς ἄπασι τοῖς ιουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι μὴ ἀφέλῃς ὥρμα

3 Ἰσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὃν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἐνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν

4 καὶ ἐρεῖς οὗτος εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἵς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν

5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὅρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου

6 καὶ δώσω τὸν οἴκον τοῦτον ὡσπερ σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς

7 καὶ ἥκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ ιερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου

8 καὶ ἐγένετο ιερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἡ συνέταξεν αὐτῷ κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῇ

9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων ὡσπερ σηλωμ ἔσται ὁ οἴκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων καὶ ἔξεκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ ιερεμιαν ἐν οἴκῳ κυρίου

10 καὶ ἥκουσαν οἱ ἄρχοντες ιουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς

11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἥκουσατε ἐν τοῖς ὧδιν ὑμῶν

12 καὶ εἶπεν ιερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλέν με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἥκουσατε

13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς

14 καὶ ἴδού ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν

15 ἀλλ' ἦ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτε με αἷμα ἀθρόον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὧδιν πάντας τοὺς λόγους τούτους

16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἵερεῖς καὶ πρὸς τὸν ψευδοπροφήτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς

17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ

18 μιχαὶς ὁ μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις εζεκίου βασιλέως ιουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ ιουδα οὗτως εἶπεν κύριος σιων ὃς ἀγρός ἀροτριαθήσεται καὶ ιερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὅρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ

19 μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν εζεκίας καὶ πᾶς ιουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὃν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν

20 καὶ ἀνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου ουριας υἱὸς σαμαιου ἐκ καριαθιαριμ καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τὸν λόγους ιερεμιου

21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ιωακιμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἐξήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ ἤκουσεν ουριας καὶ εἰσῆλθεν εἰς αἴγυπτον

22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς αἴγυπτον

23 καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ

24 πλὴν χεὶρ αχικαμ υἱοῦ σαφαν ἦν μετὰ ιερεμιου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν